

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

Ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου (*).

Τὴν ἐνδεκάτην Σεπτεμβρίου ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τῆς Ἀγγλικῆς γολέτας, Κλύφτων, κυβερνωμένης ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Γούντερ, ἣτις διευθυνομένη ἐκ Δαμιατίου καὶ Τριπόλεως εἰς Λαοδακίαν με φορτίον διαφόρων εἰδῶν, κατεσχέθη τὴν 26 Ἰουλίου ἔξω τῆς Λαοδακίας παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγικῆς γολέτας Ἀσπασίας, κυβερνωμένης ὑπὸ τοῦ καταγωγῶ Ἀνδριαοῦ Α. Σωτηρίου.

Τὸ φορτίον αὐτῆς ἀποδειχθὲν ἐχθρικὴ ἰδιοκτησία, ὥς ἐκ τῶν εὐρεθέντων ἐν αὐτῇ Τουρκικῶν γραμμάτων, κατεδικάσθη εἰς δήμευσιν.

Τὴν δωδεκάτην Σεπτεμβρίου ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τοῦ Γαλλικοῦ βρικίου, Τάλεσμαν, κυβερνωμένου ὑπὸ τοῦ Μώρης Ἀρνώδ, τὸ ὁποῖον διευθυνόμενον ἐκ Κύπρου εἰς Μασσαλίαν με φορτίον βαμβακίου, μεταξίων, γρούπων, κτλ, κατεσχέθη τὴν δέδεκα Αὐγούστου πλησίον τῆς Βόμβας παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ καταγωγικοῦ βρικίου Λυκούργου, κυβερνωμένου ὑπὸ τοῦ Κ. Βασιλείου Γιουζέπε.

Μέρος τοῦ φορτίου αὐτοῦ, ἦτοι αἱ πραγματεῖαι τῆς ἀποστολῆς τῶν Κ. Κ. Μεσὲλ καὶ συντροφίας, καὶ Ταρδίου καὶ συντροφίας ἀποδειχθεῖσαι ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ εὐρεθεισῶν Τουρκικῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἐσέχ Ζεγιάπ πρὸς τοῦ Χοτζᾶ Σαμᾶ ἀδελφοῦ καὶ νιόυ, εἰς Μασσαλίαν, καὶ τοῦ Σαυτάχ μέρος Τουρκικὴ ἰδιοκτησία κατεδικάσθη εἰς δήμευσιν. Κατεδικάσθησαν ὡσαύτως καὶ αἱ πραγματεῖαι τῆς ἀποστολῆς τῶν καλυφάντων ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτῶν τὴν ἀνωτέρω ἐχθρικὴν ἰδιοκτησίαν, ὡς παραδιαστῶν τῆς οὐδετερότητος.

Τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπελύθη τὸ παρὰ τοῦ καταγωγῶ Μανώλη Δ. Λαζάρου κατασχεθὲν Ἰονικὸν πλοῖον, ἡ Μερτιδιώτισσα Παναγία, κυβερνώμενον ὑπὸ τοῦ Σταματίου Σαμίου Κυθηραίου.

Τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ Σεπτεμβρίου ἀπελύθη τὸ Ἰονικὸν βρίκιον, ἡ Ἀγία Γριάς καὶ ὁ Λεωνίδα, κυβερνώμενον ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Σφαέλου, καὶ κατασχεθὲν ὑπὸ τοῦ καταγωγῶ Ἐμμανουὴλ Δ. Λαζάρου.

Τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Σεπτεμβρίου ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τοῦ Αὐστριακοῦ βρικίου, Φορτιφκάτο, κυβερνωμένου ὑπὸ

τοῦ πλοιάρχου Αὐγουστίνου Λούκουβια, τὸ ὁποῖον διευθυνόμενον ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Σμύρνην με φορτίον διαφόρων εἰδῶν, κατεσχέθη τὴν 3 τοῦ παρόντος πλησίον τῶν ἐπτὰ Ἀκρωτηρίων παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγικῆς βρικογολέτας Περσεφώνης, κυβερνωμένης ὑπὸ τοῦ καταγωγῶ Ἰωάννου Νέστορος.

Τὸ φορτίον αὐτοῦ ἀποδειχθὲν Τουρκικὴ ἰδιοκτησία ἐκ διαφόρων μαρτυριῶν τῶν ναυτῶν τοῦ πλοίου τούτου, καὶ τοῦ ἐμπόρου Οἰωμανοῦ Χατζῆ Μπραήμ ἀγα Χούρτζογλου, κατεδικάσθη εἰς δήμευσιν.

Τῇ δεκάτῃ ἐβδόμῃ Σεπτεμβρίου ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τοῦ Σαρδικοῦ βρικίου, ἡ Βιηθήτρια Παναγία, κυβερνωμένου ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Ἰωάννου Βόλου, τὸ ὁποῖον διευθυνόμενον ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Μυτιλήνην καὶ Σμύρνην με φορτίον διαφόρων πραγματειῶν, καὶ μιᾶς κιβωτοῦ τοῦ Χαρβίων κατεσχέθη τὴν 6 (18) τοῦ παρόντος πλησίον τοῦ κόλπου Ἀγριελαίας παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ καταγωγικοῦ βρικίου, ὁ Ἐπαμινώνδας, κυβερνωμένου ὑπὸ τοῦ κατὰγωγῶ, Ἰ. Μπαζώτ, μικρότατον μέρος τοῦ φορτίου αὐτοῦ, ἦτοι αἱ παρὰ τοῦ Γεωργίου Κωνσταντίνου φορτωθεῖσαι πραγματεῖαι κατεδικάσθησαν εἰς δήμευσιν· διότι οὗτος παρεβίασε τὴν οὐδετερότητα μετακομίζων εἰς ἐχθρικοὺς τόπους λαθρεμπορίαν τοῦ πολέμου, ἦτοι χαρδία, καθὼς καὶ ἐπτακόσια ὀγδοήκοντα τάλλαρα, διότι δὲν περιείχοντο εἰς τὴν δήλωσιν τῶν πραγματειῶν. Ὁ πλοίαρχος Ἰωάννης Βόλος δὲν τὰ ἐφάνέρωσε εἰς τὸ Δικαστήριον μὴ ὅλον ὅτι τρεῖς ἐνέρκως ἐξωμολογήθη.

Τὴν δεκάτην ἐνάτην Σεπτεμβρίου ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τοῦ Σαρδικοῦ βρικίου, ὁ Ταχυδρόμος τῆς Δαμασκῶ, κυβερνωμένου ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Ἀμβροσίου Καζίνου, τὸ ὁποῖον διευθυνόμενον ἐκ Λιβόρνου διὰ Κύπρον, Βηρυτὸν, καὶ μικρὰν Ἀλεξάνδρειαν με φορτίον διαφόρων πραγματειῶν, κατεσχέθη τὴν 2 [14] τοῦ παρόντος πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου Δέγνης παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν καταγωγικῶν πλοίων Κίμωνος καὶ Τιμολέοντος, κυβερνωμένων ὑπὸ τῶν καταγωγῶ Ἀναργύρου Λεμπέση, καὶ Ἀναγ. Γ. Ἀναστασίου.

Τὸ φορτίον τοῦ πλοίου τούτου κατεδικάσθη εἰς δήμευσιν, διότι διὰ τῶν εὐρεθεισῶν ἐν αὐτῷ δύο Τουρκικῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἐν Λιβόρνῳ Ἀντωνίου Κάτουτς πρὸς τὸν ἐν Βηρυτῷ Ἀππὴ Ἐφέντη γραμματέα τοῦ τελωνεῦ, καὶ πρὸς τὸν ἐν Κύπρῳ Χατζῆν Ἰμπραήμ ἀγα Βαϊσοῦν τῆς Τούτζας, ἀπε-

(*) Ἴδε Γεν. Εφημ. ἀριθ. 77 καὶ 80.

δείχθη ἐχθρική ιδιοκτησία.

Τῇ εἰκοστῇ Σεπτεμβρίου ἀπελύθη τὸ Αὐστριακὸν βρικόιον, Σακρατίας, κυβερνόμενον ὑπὸ τοῦ Νικολάου Σμπόυτεγα καὶ κατασχεδὲν ὑπὸ τοῦ καταγωγῶ Χριστοδοῦλου Μαΐθαίου.

Τῇ εἰκοστῇ πρώτῃ Σεπτεμβρίου ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τοῦ Αὐστριακοῦ βρικόιον Μέντωρος κυβερνόμενου ὑπὸ τοῦ Φ. λήπτον Ἰδάντζιζ, τὸ ὁποῖον διευθυνομένον ἐκ Τριεστίνου εἰς Ἀλεξάνδρειαν με φορτίον ξυλικῆς, τσίγκου, κτλ, κατεσχέθη τὴν 4 Σεπτεμβρίου μεταξύ τῆς νήσου Κρήτης καὶ Δέφνης παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν καταγωγικῶν πλοίων Κίρωνος καὶ Τριολέοντος, κυβερνόμενων ὑπὸ τοῦ Ἀναργύρου Λεμπέση, καὶ Ἀναγνώστου Γ. Ἀναστασίου.

Ἡ ἐν τῷ πλοίῳ τούτῳ ναυπηγίσιμος ξυλικὴ κατεδικάσθη εἰς δήμευσιν, τὸ δ' ὑπόλοιπον τοῦ φορτίου ἀπελύθη ἐλεύθερον.

Ἐγχώριαι Εἰδήσεις.

Ἐκ Γραμβούσης, 10 Δεκεμβρίου.

Ἀποόπασμα γράμματος τοῦ Κριτικῆς συμβουλίου πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Κρήτης.

Σήμερον πάλιν με μεγάλην χαρὰν μας σὰς ἀναγγέλλομεν ὅτι, ἐκτὸς τῶν ὅσων λαμπρῶν νικῶν, τὰς ὁποίας σὰς εἰδοποιήσαμεν εἰς τὰς 7 τοῦ παρόντος μετὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Γουλετινέσκου, ἐλάδομεν χθὲς καὶ ἄλλας ἀγγελίας διὰ ξηρᾶς νέου θριάμβου τῶν γενναίων ὑπῆλπι μας, γεγονότος κατὰ τὴν 5 τοῦ τρέχοντος, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπὲρ τοὺς 230 ἐχθροὶ ἐφονεύθησαν, καὶ ὁ προποληγθεὶς ἀρχηγὸς των Κια χαγιάμπσης ἐπέστρεψεν εἰς τὴν φωλεὰν τῆς ἀνανδρίας τοῦ εἰς τὸ ἡμέγαλον Κάστρον με πολλὰ ὀλίγους ἐντρομός καὶ κατήσχυμένους. Ὁ ἐκεῖσε στρατός μας συνίσταται ἤδη περίπου τῶν 4000 καὶ καθήμεραν ἐπαυξάνει. Ταῦτα με συντομίαν γράφουν εἰς τὸ συμβούλιον ἤδη, καὶ ζητοῦν πολεμεφῶδια, ὅταν δὲ στείλουν τακτικῶς τὸ ἡμερολόγιόν των, θὰ μάθωμεν περιστάτωμένως τὰ πάντα.

Τὴν εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Κρήτης θαυμασίαν πρὸδον τῶν ὀπλῶν μας βλέποντες οἱ ἐμπειροπόλεμοι Σφακιῶται, οἱ ἀνδρεῖοι Κυθωνιάται [Ῥιζίται] οἱ φιλοπάτριδες Ἀποκορωνιῶται, ἐνήργουν κρυφίως νὰ ἐπιπέσουν αἰφνης εἰς τὰ διεσπασμένα σώματα τοῦ Μουσταφάπασα, τοῦ ὁποῖου ὅλη ἡ δύναμις συνίσταται σήμερον εἰς τρεῖς ἐπαρχίας, εἰς τὴν τοῦ Ἀποκόρωνου, Κυθωνίας καὶ Κισσάμου, καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ μυστικοῦ τούτου σκοποῦ των, ἔλαβον πρὸ ἡμερῶν πολεμεφῶδια, καὶ σήμερον μ' ἀνέκφραστον χαράντου μαθαίνει τὸ συμβούλιον ὅτι χθὲς ἐγένετο πόλεμος μέγας εἰς τὸν Ἀποκόρωνα ἀπὸ τοὺς ἀνδρείους Σφακιώτας καὶ Ἀποκορωνίτας.

Σήμερον αὖριον θέλουν ἀντηχήσει καὶ εἰς τὰ περὶ τὴν Ῥεθύμνην τὰ ὅπλα τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ γέροντος, ἀλλὰ γενναίου Τζουδεροῦ.

Χθὲς μετὰ τὴν εἰδοποίησιν ἔφυγε πάλιν τὸ Γουλετινέσκον με 400 περίπου ἐκλεκτοὺς στρατιώτας διὰ

τὸ γενικὸν στρατόπεδον, καὶ με ὅσα πολεμεφῶδια ἀκονομήσαμεν.

250 Ἀλβανοὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ φρούριον τῆς Τεραπύτνου μετὰ τὸν χαλασμόν τῶν ἐν τῷ πύργῳ τοῦ Καζακάσαγα (τοῦ ὁποῖου τοὺς δύο υἱοὺς ἔχουν ἤδη αἰχμαλώτους εἰς τὴν Τερψιχόρην) ἐζήτησαν με εἶαν νὰ φύγωσιν ἀπὸ τὸ φρούριον, καὶ με δάκρυα τοὺς ἐκράτησαν οἱ ἐν αὐτῷ Ταῦρκοι Κρήτες εἰς τοὺς ἀσχηγούς μας ὅμως ἐμήνυσαν « ἂς ἔλθῃ ὁ Λόρδος Κόχραν νὰ παραδοθῶμεν, διότι ἠξέυρομεν ὅτι δὲν ἔχμεν καμμίαν ἐλπίδα ἀπὸ τὸν στόλον μας » ἀγναλὰ αὐτῶν ἐνθαφρύνθησαν πολὺ εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῶν ἡμετέρων ἀπὸ ταῦς 20 ἀφεθέντας ἐκ τοῦ πύργου, καὶ σταλθέντας ἐκεῖ Ἀλβανούς με τὰ ἄρματα καὶ κεμέριά των.

Ἐξ Αἰγίνης, 23 Δεκεμβρίου.

Σήμερον ἠξιώθημεν εἰς τὸν λιμένα μας με καινὴν ἀγαλλίασιν τὸν ἐξοχώτατον Πρέσβυν τῆς Ῥωσσίας παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόστῃ Κόμητῃ Ῥιθωπιέζου μετὰ τῆς λαμπρᾶς οἰκογενείας του, ἐλθόντα ἐκ Σύρας ἐπὶ μιᾶς Ῥωσικῆς φρεγάτας συνωδευμένης ἀπὸ ἐν κορβέτῳ καὶ ἐν βρικόιον.

Αὐρὶν ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ δέλει κάμει ἐπιστήμως τὴν πρέπουσαν ὑποδοχὴν καὶ ἐπίσκεψιν πρὸς τὸ λαμπρὸν τοῦτο ὑποκείμενον.

Πρὸς δὲ τὸ ἐσπέρας ἔφθασαν καὶ ἕτερα δύο βρικόια, τὸ μὲν Ἀγγλικόν, τὸ δὲ Γαλλικόν ἐφθασεν ὁμοίως ἐκ Πόρου καὶ ὁ Ἀ' ἡμῶν στόλαρχος Λόρδος Κόχραν.

Ἀγνοῦμεν εἰρέτι, ἂν ὁ Ἐξοχότατος αὐτος πρέσβυς θέλει διατριφεῖ ἐνταῦθα πολλὰς ἡμέρας λέγεται ὅμως ὅτι θέλει μεταδῆ εἰς Τερψιχόστην λέγεται ὁμοίως ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ δύο Πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας μελετοῦν ν' ἀπεράσουν καὶ αὐτοὶ ἐντεῦθεν.

Ἐφθασε καὶ Γαλλικὸν βρικόιον ἐκ Μασσαλίας μετακομίζον τὰ σκεύη καὶ λοιπὰ ἐπιπλά τοῦ Ἐξοχωτάτου ἡμῶν Κυβερνήτου.

Ἐφ' πρὸ καιροῦ ἡ νῆσος Ρόδος ἐκηρύχθη εἰς ἀποκλεισμόν μεθ' ὅλων τῶν πέριξ παραλίων, καὶ ἐνῶ τὸ εἰς τὰς θαλάσσας ταύτας εὐρισκόμενον συμμαχικὸν ναυτικὸν τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων ἀνεγνώρισεν αὐτὸν τὸν ἀποκλεισμόν, μαθάνομεν με μεγάλην μας ἐκστασιν ὅτι τρία Αὐστριακὰ ἐμπορικὰ πλοία καταπατήσαντα τὸ ἀναντίρρητον ἡμῶν τοῦτο δίκαιον ἔφερον ζωτροφίας εἰς τὸ φρούριον τῆς Εὐρίπου. Δὲν ἡμποροῦμεν ὅμως νὰ βεβαιώσωμεν, ἂν ἔκαμαν τοῦτο δι' αἰτίας τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ τῆς Αὐστρίας.

Πολλὰ καὶ διάφορα ἠκούσθησαν ἰσχύτως περὶ τῶν κινήματων τοῦ Ἰσραήμπασα, ἀλλ' ἡμεῖς ἀναμείνοντες νὰ λάβωμεν ἀκριβεῖς πληροφορίες, ἀνεβάλλομεν ἕως σήμερον τὴν περὶ αὐτῶν κοινοποίησιν, τῆς ὁποίας ἡμποροῦμεν νὰ ἐγλυθῶμεν καὶ τὸ ἀξιοῦσιν.

Πεντήκοντα τέσσαρα πλοία, ἐν οἷς καὶ ἐν δίκροτον ἐπισκευασθὲν, ὅσον ἦτον δυνατόν νὰ ἐπισκευασθῇ, δύο φρεγάς

ται, ἐπίσης κακῶς ἐπισκευασμένοι, τέσσαρες κορβέται, καὶ τὰ λοιπὰ βρίκια καὶ φορτηγὰ ἐξέπλευσαν κατὰ τὴν 6 Δεκεμβρίου ἀπὸ τοῦ Νεοκάστρου διευθυνόμενα εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἐπεδιδόθησαν εἰς αὐτὰ ἕως 15000 ἄνθρωποι, δηλονότι οἱ διασωθέντες ἀπὸ τὴν ναυμαχίαν ναῦται τῶν φθαρέντων πλοίων, ὅλοι οἱ ἀσθενεῖς, οἱ πληγωμένοι, καὶ λοιποὶ ἀπόλοιμοι, τὰ χαρέμια τοῦ Ἰβραήμη καὶ ὅλων τῶν ἀγάδων, καὶ ἕως τρεῖς χιλιάδες γυναικόπαιδα, καὶ ἄλλοι αἰχμάλωτοι. Μένουν δ' εἰσέτι εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νεοκάστρου, ἐν δίκροτον χωρὶς κατάρτια, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει εἰς φυλακὴν τῶν δυστυχῶν αἰχμαλώτων, μία γολέττα, ἐν βρικίον καὶ ἐν πυρπολικόν. Τὸ δὲ πεζικόν τοῦ στρατεύματος ὅλον μένει ἀκόμη εἰς Πελοπόννησον. Ἐκτὸς τοῦ εἰς Τριπολιτῶν σώματος τοῦ ὑπὸ τὸν Σουλεϊμάνη, τὸ λοιπὸν εἶναι συγκεντρισμένον περὶ τὰ φρούρια, καὶ ὁ Ἰβραήμης περιμένει τὴν ἀπεφασιν τοῦ πατρὸς τοῦ διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ. Τὰ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπιστρέφοντα λείψανα τοῦ Τουρκοαιγυπτιακοῦ στόλου κυβερνῶνται ἀπὸ τὸν Μουχαρέμην, ἀπὸ τὸν Ριγιαλάμην, καὶ ἀπὸ τὸν Πατρωνάμην. Τὸ δίκροτον ἦτον εἰς τόσην κακὴν κατάστασιν, ὥστε μόλις ἐξελθὲν ἀπὸ τὸν λιμένα ἔχασε δύο τσιμπούκια τοῦ, καὶ ὅλος ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ κακοσύνθετος οὗτος στόλος δὲν ἔπλεεν ἐκτὸς κινδύνου διὰ τοὺς σφοδροὺς ἀνέμους, οἱ ὅποιοι ἔπνευσαν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν τοῦ.

— Γνωρίζομεν χάριν εἰς τὸν κύριον Κερνάρην κυβερνήτην τοῦ πολεμικοῦ Αὐστριακοῦ πλοίου, ὁ ἔτιος, ὅτι φιλανθρωπευθεὶς ἔφερε τὴν 17 τοῦ ἐνεστῶτος εἰς Πόρον περὶ τοὺς 50 αἰχμαλώτους Ἕλληνας λυτρωθέντας εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν παρὰ τοῦ συνταγματάρχου Ἐιδέκου σταλέντων Ὁθωμανῶν. Μεταξὺ τῶν ἀπολυτρωθέντων εἶναι καὶ οἱ Ὑδραῖοι οἱ συλληφθέντες ἐπὶ μιᾷς γολέττας εἰς τὰ νερὰ τῆς Κρήτης, ὅτε ἤρχετο ὁ Τουρκοαιγυπτιακὸς στόλος. Ὁ φιλέλληνας Ἐιδέκος κινούμενος ἀπὸ τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματά τοῦ καταβάλλει ἰδιαιτέραν φροντίδα εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο τῆς ἀνταλλαγῆς καὶ ἀπολυτρώσεως ἔργον, καὶ ἀποκαθίσταται καὶ δι' αὐτῆς τῆς πράξεως, καθὼς καὶ διὰ τοσούτων ἄλλων, ἄξιός τῶν εὐφημιῶν καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους.

— Δημοσιεύομεν τὰς ἀκολουθοῦσας πληροφορίες περὶ τοῦ πυρποληθέντος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου εἰς Πάτρας Αὐστριακοῦ πλοίου παρὰ τοῦ καπετὰν Ἀστιγκος κυβερνήτου τῆς Καρτερίας. Ταύτας δὲ τὰς πληροφορίες χρεωστοῦμεν εἰς τὸν φιλέλληνα συναγωνιστὴν μας Ἀγγλὸν κύριον Γεώργιον Φίνλεην αὐτόπτην τοῦ συμβάντος χρηματίσαντα.

Κατὰ τὴν 6 Νοεμβρίου ἐξελθὼν ὁ καπετὰν Ἀστιγξ ἀπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου ἴδεν ἀραγμένην εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν γολέτταν μὴ φέρονσαν κάμμιαν σημαίαν καθ' ἣν δὲ στίγμην ἠτοιμάζετο νὰ τὴν πυροβολήσῃ, διότι τὴν ὑπέθεσεν ἐχθρικήν. ἦλθεν ἐπὶ τῆς Καρτερίας ὁ Αὐστριακὸς πρόξενος ἐπὶ ὁλκάδος φερούσης Αὐστριακὴν σημαίαν, συγχρόνως ὕψωσε καὶ ἡ γολέττα Αὐστριακὴν σημαίαν. Ὁ πρόξενος ἀπαίτησε τὴν ἀπόλυσιν τῶν εἰς Σάλωνα κατασχεθέντων Αὐστριακῶν πλοίων, ἀλλ' ὁ καπετὰν Ἀστιγξ τὸν παρήμενον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, λέγων ὅτι τίποτε δὲν ἐμπορεῖ περὶ αὐτῶν νὰ πράξῃ ἀνευ διαταγῆς τῆς

Κυβερνήσεώς του. Τὸν εἶπε δὲ συγχρόνως ὅτι ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ Αὐστριακὴν σημαίαν γολέττα ἐλιμενίσθη εἰς Πάτρας μετὰ τὴν περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐκείνων τῶν μερῶν προκήρυξιν, ἀφείλει ἀμέσως νὰ σηκώσῃ ἐκεῖθεν τὴν ἄγκυραν καὶ νὰ προσορμισθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Καρτερίας, ἐπειδὴ ἄλλως, θέλει τὴν κανονοβολήσῃ. Ὁ πρόξενος ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ πρὸς τὸν κύριον Ἀστιγκα τὸν κυβερνήτην τῆς γολέττας μετὰ τὰ ἐγγράφα τοῦ. Ἀλλ' ὁ μὲν πρόξενος ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν ἀπέβη πολλὰ μακρὰν τοῦ λιμένος, ὅπου εὗρε σκετο τὸ Αὐστριακὸν πλοῖον, αὐτὸ δὲ τὸ πλοῖον ἀντὶ τὴν ἀπομακρυνθῆ ἐπλησίασεν ἀκόμη περισσότερον ὑπὸ τὰ ἐχθρικά κανονοστάσια. Τοῦτο βλέπων ὁ καπετὰν Ἀστιγξ ἐκανονοβόλησεν ἐπὶ σκοπῷ νὰ σύρῃ ἔξω τὸ Αὐστριακὸν πλοῖον, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ κυβερνήτης τοῦ προσοχὴν κάμμιαν δὲν ἔδωκε, καὶ οἱ Τούρκοι, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ὁπλοίων τοῦ πλοίου κατέφυγεν, ἀντεκανονοβόλησαν κατὰ τῆς Καρτερίας καὶ ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἀπὸ τὸ παραθαλάσσιον, ἐδιόσθη ὁ καπετὰν Ἀστιγξ νὰ κτυπήσῃ καὶ νὰ βυθίσῃ τὸ Αὐστριακὸν πλοῖον.

Ἀνδρεῖε Κανάρη, καὶ ἀγαθὲ Συμπολιτα!

Ἡ κοινὴ πατρίς σέ χρεωστεῖ ἀπείρους τὰς χάριτας, διότι ἐτίμησες τὸν ἀγῶνά της καὶ διὰ τῶν λαμπρῶν σου κατορθωμάτων, καὶ διὰ τῶν ἀρετῶν σου. Ἡ νῆσος Ψαρρὰ καυχᾶται διὰ τὴν γέννησιν σου· ἡ δὲ Χίος θέλει ἔχει ἐξαιρέτως ἀνεξάλειπτον τὴν μνήμην τοῦ ὀνόματός σου διὰ τὸν ζῆλον καὶ φιλόπατρί σου, διὰ τῶν ὁποίων συνέπραξες εἰς τὸν ἰδιαίτερον ἱερὸν τῆς ἀγῶνα, καὶ διὰ τοὺς ἀπείρους κόπους, τοὺς ὁποίους ὑπέφερες ἀπ' ἀρχῆς καὶ αὐτῆς τῆς προπαρασκευῆς τῆς ἐκστρατείας της.

Δέξου λοιπὸν, ἀξιότιμε συμπολιτα, τὴν ἀπὸ εὐχάου καρδίας ἐκφρασιν ταύτην τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ φίλου σου, ἥτις δὲν ἀμφισβάλω ὅτι εἶναι ἐκφρασις ὅλων τοῦ τῶν συμπολιτῶν, ὑπαγορευμένη ἀπὸ θαυμασμόν, σέβας, καὶ ὑψηλὴν ὑπόληψιν.

Συγχώρησόν μοι, ἂν τὸ χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης μ' ἐδίασε νὰ πειράξω τὴν ἀδιάσειστον μετριοφροσύνην σου.

Ὑγιαίνει ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 13 Δεκεμβρίου 1827.

Ὁ φίλος σου Κ. Ράμφος.

Ἐπιστολὴ Ἑλληνίδος πρὸς ἐτέραν.

Φίλη!

Πληροφορηθεῖσα ἀπὸ τὴν ἐπιστολήν σου τὰ περὶ τοῦ ἀντιπροσώπου μας, ἐλυπήθην διὰ τὴν ἄχρι τοῦδε ἀργοπορίαν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ δικαιοτάτου ζητήματός μας. Ἀδελμῶν, διότι κινδυνεύουν νὰ σβύσουν ὅλα ὅλα τῶν Κυδωνιατομοσχονησιωτῶν τὰ δικαιώματα· ἀλλ' ὅσον ἀδελμῶν, τόσον καὶ ἀπορῶ· δὲν ἠξεύρω τί εἰς τέλος ἀποκρίνονται οἱ διαφιλονεικούντες τὸ ζήτημά μας· ἂν ἦσαν Μέντωρες [ὡς πρέπει νὰ εἶναι οἱ διοικηταὶ ὅλων τῶν πολιτειῶν καὶ μάλιστα τῶν νεοσυστάων], ἤθελον διατάξαι τὰ τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος συμφέροντα, ὡς ὁ παρὰ τοῦ Φενελῶνος ἐξιστορούμενος Μέντωρ διατάξε τὰ τοῦ Σα-

λαττου, ἐπιφέρων τὴν εὐτυχίαν καὶ διαμοιράζων ἐξίσου τὰ δικαιώματα καὶ εἰς τῆς κατωτάτης τάξεως τοὺς πολλούς, καὶ ἐπομένως δὲν ἤθελον διαφιλονεικεῖ εὔτε τὸ πρῶτόν μας, ὡς γενικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μερικῶς τοὺς Κυδωνιατομοσχονησιώτας ὠφέλιμον.

Ἡ κοινὴ πατρίς κατὰ τὸ παρὸν ἔχει ὅλας τὰς ἐλλείψεις, ὅσας ἐπὶ τὰ ἐτῶν ἐπανάστασις ἐναντίον τοῦ ἀπανθρωποῦ του τυράννου ἠμπόρει νὰ προξενήσῃ, καὶ ἡ μεγαληγορία τῆς ἐλλείψεως μοι φαίνεται νὰ εἶναι ἡ τῶν ἀνθρώπων. ἔχει πεδιάδας εὐκάσπους νὰ χορτάσῃ τὸν ἀπληστότερον τὸν θνητῶν, ἔχει προϊόντα νὰ θρέψῃ πολὺ περισσότερον λαόν, παρὰ τὸν ὅποιον σήμερον τρέφει· χεῖρες μόνον χρειάζονται διὰ νὰ καλλιεργηθῶσιν οἱ ὠρεοὶ τῆς κάμπου. Τινὰ τῶν μελῶν τῆς εἶναι διεσκορπισμένα, ἀνάγκη πᾶσα νὰ τὰ περιμαζεύσῃ καὶ νὰ τὰ περιβάλῃ, ὡς φιλόστοργος μήτηρ· ἐν τῶν διεσκορπισμένων μελῶν εἶναι καὶ οἱ Κυδωνιατομοσχονησιῶται· ἔχουν κοινὸν τὸ δικαίωμα μὲ ὅλους τοὺς λοιπούς Ἕλληνας, ἐπειδὴ καὶ πρῶτοι ἔπαθον καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τὰ ἱεροῦ ἀγῶνος ἔτη γενναίως τὰ δεινὰ ὑπέφερον, καὶ μὲ τὰ ἄρματα εἰς χεῖρας ἄπαξ ἅπαντες ἔφυγον καὶ, ὡς ἠμπόρουν, στρατιωτικῶς τε καὶ χρηματικῶς τὸ πρὸς τὴν πατρίδα χρέος τῶν ἐπλήρωσαν.

Ταῦτα φίλη! καὶ ἔτι πλείονα συλλογιζομένη, δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐννοήσω, πῶς τινες τῶν ἀντιπροσώπων ἀποσκυβαλίζουν ἢ καὶ διαφιλονεικοῦσι τὸ ἱερώτατον πολυπαθοῦς καὶ πολυπληθοῦς λαοῦ δικαίωμα. Ἐλπίζω ὅμως ὅτι αὐτὰ μόνον τὰ δικαιώματά μας [ἂν ὀρθῶς τὰ στοχασθῶσι] θέλουσι τοὺς κινήσει εἰς τὸ νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ μετ' οὗ πολὺ διὰ γράμματός σου νὰ μάθω τὴν ἐπιτυχίαν τῶν δικαίων αἰτήσεών μας.

Εἰλικρινεστάτη φίλη σου * * *

Εἰδοποίησις.

Εἶναι γνωστὸς εἰς τὴν δημοκρατίαν τῶν σοφῶν ὁ ἀκαῆς τοῦ αἰμνήστου Βάλνεϋ ζήλος, καὶ αἱ πολυχρόνιοι καὶ πολύπονοι εἰς τὴν Ἀσίαν ὁδοιπορίαι τοῦ πρὸς ἐξερεῦνησιν τῆς τῶν πραγμάτων ἀληθείας καὶ ἀναντιρρήτος ἀπόδειξις τούτων· εἶναι τὰ κλασικὰ συγγράμματά του καὶ αἱ ἐν καιρῷ τῆς πολιτικῆς μεταβολῆς τῆς πατρίδος τοῦ Γαλλίας φιλάνθρωποι καὶ κοινοφελεῖς πράξεις του.

Τὸ δὲ κοινοφελὲς καὶ πλήρες εὐαγγελικῆς ἠθικῆς σύγγραμμά του καλούμενον Ὁ Φυσικὸς Νόμος, ὃχι μόνον ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν πεφωτισμένην καὶ φιλελεύθερον Γαλλίαν, ὡς κατήχησις τοῦ Πολίτου Γάλλου, ἀλλὰ παρεδέχθη καὶ μετεφράσθη εἰς τὸ ἐκάστου ἰδιώμα ἀπὸ ὅλας τὰς πεπολισμένας ἐθνῆς πρὸς τούτους καὶ ἐχειροκροτήθη ἀπὸ τοὺς ἀμοιρολήπτους καὶ ὀφειλονοῦντας διὰ τε τὸ σύνταγμα τούτων ὑψηλῶν πραγματικῶν ἀληθειῶν καὶ διὰ τὸ ἀπὸ αὐτῶν πολὺ ἐξερχόμενον ὄφελος.

Τοῦτο λοιπὸν τὸ βιβλίον, ἔχων ἀνὰ χεῖρας μεταφορεσμένον ἀπὸ τοῦ πρωτότυπου εἰς τὴν καθομιλουμένην Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐγέδωσα εἰς τὰς εἰλικρινεῖς ἀξιολύμων

φίλων παρακινήσεις, καὶ ἐπιχειροῦμαι τὴν διὰ τοῦ τύπου ἐκδοσίν του.

Ἐπειδὴ ὅμως διὰ τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τὰς παρελθούσας δεινὰς περιστάσεις χρηματικὸν ναυάγιον, δὲν δύναμαι μόνος μου νὰ τὴν ἐκτελέσω, προσκαλῶ τοὺς φιλοκάλους καὶ φιλομαθεῖς εἰς συνδρομὴν μὲ προκαταβολὴν χρηματικὴν τῆς κατωτέρω τιμῆς. Τὸ ὅλον τοῦ βιβλιαρίου θέλει συνίσταται ἀπὸ περίπου σελ. 150 εἰς 160, ὁ χάρτης θὰ εἶναι καθαρὸς καὶ τὸ ὕψος, ὅσον τὸ κατὰ δυνάμιν μου, κατὰλληλον μὲ τὸ τῆς γλώσσης μας ἰδιώμα καὶ ἐλεύθερον ἀπὸ ἑτερογλώσσους φράσεις.

Ἡ τιμὴ ἐκάστου βιβλιαρίου προσδιορίζεται γρόσια 5, καὶ εἰς τὴν ἑπτάννησον ὁλόλους 35· καὶ ἡ καταγραφὴ γίνεται εἰς τοὺς κυρίους Βάϊον Γεωργίου Β Γραμματέα τῆς Σ. Βουλῆς, καὶ εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Δελιάνην Ἡπειρώτην, ταμίαν τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας ἐν Αἰγίνῃ.

Ἐγραψα ἐν Αἰγίνῃ τῇ 20 Δεκεμβρίου 1827.

Κωνσταντῖνος Πεντεδέκας.

Περὶ τῆς Μετάξης.

Εἰς ἐν τῶν Ἀγγλαμερικανικῶν Συμπολιτειῶν μέγος, ὅπου περιποιῶνται ἰδιαίτερος τὴν ἀνατροφὴν τῶν μεταξοσκώληκων, εὗρεθῃ νέα μέθοδος καλλιεργείας τῆς συκαμινέας [μουριάς]. Οἱ περιττοῦλοι γεωργοὶ σπείρουν τὴν ἀνοιξιν ἀφθόνης τὸν συκαμινόσπορον, ὡς ἂν τὸν ῥαπανάσπορον, καὶ τὸ καλοκαίρι κοσίζουν τὰ νεόβλαστα φυτὰ τῆς συκαμινέας, καὶ τρέφουν τοὺς μελαξοσκώληκας· καθὼς ἀνοίξουν τὸ πρῶτ' ἐκάστης ἡμέρας, κόπλουν ὅσην ποσότητα χρειάζονται, καὶ ἂν δὲν συμπέσῃ ξηρασία, τὰ φυτὰ ἐμποροῦν νὰ κοτισθῶν δις καὶ τρίς, πρὶν ἀκόμη ἀρχίσουν οἱ σκώληκες ν' ἀναβαίνουν εἰς τὰ κλαδιά.

Ἡ δὲ νέα μέθοδος αὕτη ἔχει τὰ ἀκόλουθα προτερήματα: 1 τὰ φύλλα σὺνάζονται μὲ κόπον καὶ ἐξοδα ὀλιγώτερα, διότι κοσίζονται, ὡς ἂν τὸ χόρτον. 2 γίνονται πλατύτερα καὶ τρυφερώτερα ἀπὸ τὰ τῶν δένδρων τῆς συκαμινέας, καὶ οἱ σκώληκες τὰ τρώγουν ὀρεκτικώτερα, καὶ κάμνουν περισσότερον μελάξιν. 3 ἡ καθημερινὴ πρόβλεψις ταύτης τῆς ἰσοφῆς γίνεται τόσον ὀλίγη, ὥστε τὰ φύλλα συναζόμενα τὸ πρῶτ', διατηροῦνται ἀκόμη ὑγρὰ ἀπὸ τὴν ὄρσιν, καὶ τοῦτο νομιζέται πολὺ ὠφέλιμον εἰς τοὺς σκώληκας. 4 χρειάζεται ὀλιγώτερος κόπος διὰ νὰ θρέψῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τῶν σκώληκων, καὶ μία χρόνου ὥρα ἀρκεῖ διὰ τὴν φυτείαν καὶ τὴν σὺναξιν τῆς συκαμινέας, ἐνῶ, ἂν θελήσῃς νὰ ἀναμείνῃς, ὅσον ν' αὐξηθῇ τὸ δένδρον καὶ νὰ τὸ μεταχειρισθῇς, χάνεις πολλοὺς χρόνους.